

Amb nocturnitat i premeditació

Acompanyem els terroristes
literaris a realitzar l'activitat
que més els caracteritza

PAU PUMAROLA SIRVENT

Fa uns dos anys estava prenent una copa a un conegut local del Barri Vell de Girona, quan de sobte va entrar una noia amb una caixa plena de paperets i els va anar repartint entre la clientela. Tot seguit, de la mateixa manera que havia vingut, se'n va anar, mentre els clients ens miràvem astorats, sorpresos pel fet que acabessin de regalar-nos un poema. De l'autoria i

el motiu d'aquest fet només ens en quedava una resposta com a signatura: terrorisme.literari@gmail.com.

Des dels seus inicis Terrorisme Literari ha anat organitzant i perpetrant diverses activitats i accions, però aquesta nit els acompanyo en la seva tasca més característica: una ronda d'atemptats poètics. Per tal de realitzar aquest tipus d'operació només els cal anar equipats

amb retalls de paper amb versos i cinta adhesiva per tal d'enganxar-los en els espais públics, una acció que no està exempta de certs riscos.

Ens trobem al Pont de Pedra, on els implicats, que mantindré en l'anonimat, es divideixen en dos grups per tal d'actuar a les dues ribes de l'Onyar. El grup que segueixo comença la seva ronda baixant per la Rambla. Entre ells hi trobem un dels membres fundadors de l'associació i un altre que és dels més recents.

Amb els dits tallen uns quants trossos de cinta adhesiva i els enganxen a alguns poemes que guarden a les butxaques, a continuació els van penjant en diversos llocs: portes, bancs, baranes...

- Quan pengeu els poemes procureu penjar-los en llocs significatius o que puguin tenir alguna relació amb el text?

- No, ho fem d'una manera més aviat indiscriminada, tant els podem enganxar a la porta de la Catedral com a una bústia, un banc o un pont. De fet a alguns ens agrada enganxar els poemes en llocs

on la gent els pugui trobar fàcilment, com ara les entrades de les cases, perquè el que pretenem és acostar la poesia al públic i ens sembla millor que la gent els vegi i se'ls quedi.

- Sempre actueu en els mateixos llocs?

- Gairebé sempre al Barri Vell, ja que és a on vam començar i preferim insistir en un mateix lloc perquè les accions deixin una empremta, però també s'han fet atemptats a altres barris, com Sant Narcís, en altres ciutats, com ara Blanes, Lloret, Granollers, Barcelona... i fins i tot a llocs com Tenerife, Irlanda o Colòmbia. De fet actuem quan ens ve de gust independentment d'on estiguem.

- Els poemes que enganxeu són vostres?

- Normalment són poemes nostres, però no els signem mai pel ja que hem dit abans, el nostre objectiu no és tant fer difusió de la nostra obra sinó apropar la poesia a la gent. Només signem amb l'adreça de correu electrònic o del bloc de Terrorisme Literari. Però en els casos

de poemes d'autors coneguts hi afegim el seu nom.

M'acosto al terrorista literari més recent que ens acompanya. Normalment la gent coneix Terrorisme Literari perquè s'ha trobat algun poema penjat al carrer, però en el seu cas va ser a través del Facebook.

- Més endavant vaig escoltar una entrevista que els van fer a Ona Rambla i vaig entrar a <http://terrorismeliterari.blogspot.com>. Em va agradar el plantejament que presentaven, el fet de crear vincles entre artistes per tal de compartir l'art d'una manera desinteressada. Fa anys que escric i m'hi vaig posar en contacte per saber com podia participar-hi. Em van dir que podia enviar poemes, que ells anirien enganxant en les rondes d'atemptats, o anar-hi algun dia per penjar-los personalment.

- Has participat en gaires rondes?

- En dos mesos dec haver fet set o vuit rondes, un dia amb uns, un dia amb altres, fins i tot sol o tornant cap a casa si porto alguns poemes a les butxaques. A

vegades he llegit poemes al mig del carrer, potser algú t'acaba mirant estranyat, però si enlloc d'això els reparteixes a mà et pots trobar gent que es pensi que busques alguna cosa a canvi.

Seguim la ruta a través del carrer de l'Argenteria mentre m'expliquen que la idea dels atemptats poètics la van tenir durant una xerrada a un bar, comentant una iniciativa similar a Barcelona i altres llocs. Com que es tracta d'una idea, la d'apropar la poesia a la gent, que mou un grup de persones i no a la inversa, el nombre de membres sempre ha estat oscil·lant. Van començar quatre i actualment poden arribar a ser uns deu membres. Aquesta oscil·lació també es reflecteix en el nombre de participants de cada ronda d'atemptats.

Quan arribem als Quatre Cantons girem cap al carrer de les Ballesteries. A darrere sentim el soroll d'un automòbil que s'acosta, es tracta de la policia. Els terroristes amaguen els retalls de poemes a les butxaques i el cotxe passa de llarg.

- Heu tingut mai algun problema legal per aquest tipus d'activitat?

- De fet només una vegada. Devia ser a la tardor del 2008, quan van veure a dos de nosaltres atemptant al fanal de la plaça del Vi i aviat van aparèixer tres cotxes de policia, ens van dir que tot quedava amb un avís però al cap d'uns mesos ens va arribar una multa. L'Ajuntament ho va interpretar com un cas de publicitat il·legal. Però ni abans ni després d'aquest fet hem tingut cap altre problema.

- I què vau fer amb la multa?

- Per pagar-la el 2009 vam organitzar el festival fArtd'Art, del qual n'hem fet una segona edició el 2010 amb el nom afARTa't. Són uns festivals multidisciplinars, centrats sobretot en la poesia però també hi tenen lloc altres arts com la pintura, la dansa, la música o el videoart. Es tracta que l'artista desconegut pugui donar-se a conèixer, ja que considerem que el fet que no hagi tingut la possibilitat de promocionar-se no significa que la seva obra no sigui bona. També valorem molt positivament l'espai de troba-

da entre artistes que es va crear fora de programa.

- A part dels festivals fArtd'Art i afARTa't, heu realitzat algun altre acte?

- També hem organitzat recitals poètics, però volem anar més enllà del simple recital. En aquest sentit el desembre de 2008 es va fer una lectura pública i completa de *Prosa del Otoño en Gerona* de Roberto Bolaño al cafè El Cercle. Per Sant Jordi el 2009 vam realitzar al Centre Cultural La Mercè una exposició que fusionava poesia amb arts visuals. I el 2010, pel Dia de la Poesia, vam organitzar un espectacle teatral al Teatre de l'Amistat de Cadaqués, on acompanyàvem la lectura de poemes amb interpretació, dansa i videoart.

Al trobar-nos a la Pujada de Sant Feliu ens desviem pel carrer dels Calderers.

- Com veieu el panorama literari a Girona?

- Tal i com es va comentar a la taula rodona que va tenir lloc durant el festival

Els Jardins de la Poesia, no es pot afirmar que a Girona hi hagi un moviment literari, això implicaria moltes coses, com que un grup de persones seguís una línia concreta. També s'ha de dir que els moviments literaris es creen segons les característiques de cada lloc. El que sí trobem, si ho comparem amb fa uns anys, és una activitat literària que té una incidència en la vida pública de la ciutat i la presència de llocs on els artistes poden difondre la seva obra, fenòmens que, tot i tenir un caire més aviat alternatiu fan la seva funció en l'àmbit cultural.

Arribem a la Plaça de Sant Feliu, on ja ens estan esperant el grup de terroristes que ha actuat a l'altra riba de l'Onyar. Enganxen els últims poemes al voltant de la columna de la Lleona, testimoni mut que mantindrà en l'anonimat els autors d'aquests fets, que desitgen que altres ciutadans anònims els trobin amb sorpresa el matí següent.

